

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om en Smørordning.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 19; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 73).

Uden for Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Det kan jo ikke paastaas, at den Skikkelse, som Lovforslaget har faaet i Landstinget med Venstres Stemmer, er mere tiltalende end det Ændringsforslag, Venstre stillede ved anden Behandling her i Tinget. Jeg taler slet ikke om de Konservatives Ændringsforslag, for det var jo helt umuligt. Men jeg forstaar jo, at Venstre har maattet tage meget stærke Hensyn til de Konservative for at opnaa Enighed.

Det hedder i det foreliggende Lovforslag, at der skal betales en Margarineafgift paa 20 Øre i det ene Halvaar og 40 Øre i det andet Halvaar, altsaa gennemsnitligt 30 Øre pr. kg Margarine. I den nuværende Lov er det 25 Øre; efter Venstres Ændringsforslag ved anden Behandling her i Tinget kunde det højst blive 12½ Øre i Gennemsnit og maaske ikke engang det. Saa skal der efter Forslaget ligesom efter den nugældende Lov ydes 5 Mill. Kr. til at udstede Smør- og Margarinekort til mindre bemidlede, det vil sige, at man ude i Kommunerne, om man vil, kan udstede udelukkende Smørkort, saa at der slet ikke bliver Tale om at bevilge Margarine til dem, der trænger allerhaardst.

Fordelingen af Kortene skal i Kommunerne foregaa i Forhold til Antallet af Sygekassemedlemmer. Jeg tror i øvrigt, det er et meget uheldigt Fordelingsgrundlag, som vil forfordele Byerne i høj Grad. Men Resten af Millionerne, ikke alene fra Smør-afgiften, men ogsaa fra Margarineafgiften, skal fordeles til Landbruget paa Grundlag af Grovfoderproduktionens Anvendelse, og det vil jo sige, at de store Landbrugere faar Hovedparten af denne Afgift; for de smaa Landbrugere vil det blive som hidtil, at de i det væsentlige kommer til at betale i Margarineafgift, hvad de faar af Smørpuljen. Det vil med andre Ord sige, at hver Gang en Familie, der i mange Tilfælde kan have svært nok ved at skaffe sig det nødvendige,

spiser et Kilo Margarine, skal de betale en Afgift paa 30 Øre til det større Landbrug.

Naar vi ikke vil gaa med til denne urimelige Beskatning, hævdes det fra Oppositionens Side, at vi ikke vil være med til at hjælpe Landbruget. Det blev f. Eks. hævdet ved anden Behandling af Lovforslaget her i Tinget, men jeg protesterer mod denne Udlægning. Jeg har for nylig her nævnt alle de Hjælpeforanstaltninger, vi har været med til at træffe til Fordel for Landbruget de sidste 3 Aar, og jeg skal ikke gentage det, men desuden har vi jo tilbudt at bevilge store Beløb til Hjælp til Landbrugets Rentebetaling, saa længe Forholdene er saa vanskelige, men det vil man ikke modtage. Det vil sige, Landbrugerne vilde gerne modtage det, men Landstingets Flertal vil ikke vedtage det. Det er en Naadegave, siger man. Maa jeg spørge: Naar man bestemmer, at hver Gang Folk køber et Kilo Margarine, skal de ekstra beskattes med 30 Øre til Fordel for Landbruget, er det saa ikke en Naadegave, og er det ikke en Almisser, naar man rundt omkring i Kommunerne, fordi vi kunstigt fordyrer Margarinene, skal sidde og skønne over, hvem der skal have Margarinene billigt og derfor skal have Kort?

Jeg synes, Landstingets Forslag er en urimelig Ordning, og vi kan fra vor Side ikke tiltræde den. Vi har tilbudt Landbruget en rimelig Pris for det Smør, som sælges paa Hjemmemarkedet, men det synes man fra Landstingsflertallets Side ikke at have nogen Interesse for. Nu vel, hertil er der ikke andet at sige, end at ønsker de ikke at faa denne Smørafgift, maa de naturligvis lade være at modtage den.

Jeg anbefaler paa Udvalgsflertallets Vegne, at vi fører Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det fik ved tredie Behandling her i Tinget den 28. ds.

Kyed: Flertalspartierne i denne Sal indtog, da vi her i Tinget behandlede den Sag, hvorom Diskussionen drejer sig, den Stilling, at man ikke vilde forhandle med Oppositionspartierne om Ændringsforslag. Vi stillede fra vor Side et Ændringsforslag, som var ganske i Traad med de praktiske Forhold, i Traad med de Betingelser, som vor Afsætning til det udenlandske Marked nu engang stiller, og i Traad med den Betragtning, som i øvrigt ogsaa Flertallet erkender Rigtigheden af, at man paa visse Tider af Aaret maa søge i højere Grad at skaffe Plads paa Hjemmemarkedet for Smør, end Tilfældet tidligere har været under de frie Afsætningsforhold.

Men til Trods for at vi havde opstillet